

lægges ved de almindelige regler i forslaget til ny forældelseslov.

Dette forslag vil i praksis i vidt omfang svare til FAL-udvalgets forslag om, at forældelsesfristen skal løbe fra forsikringsbegivenhedens indtræden. Således vil forsikringsbegivenhedens indtræden og forfaldstiden typisk være sammenfaldende, og forældelsesfristen vil med visse undtagelser blive regnet fra forfaldstiden, jf. § 2, stk. 1, og § 3, stk. 3, nr. 3, i forslaget til ny forældelseslov.

Hvad angår kravene omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 (erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade og erstatning for miljøskade) foreslås begyndelsestidspunktet for den absolutte 30-årige frist i forslaget til ny forældelseslov fastlagt til den skadevoldende handlingens ophør. Dette tidspunkt vil ofte være sammenfaldende med forsikringsbegivenhedens indtræden ved den type af forsikringer, der er relevant (ulykesforsikringer, hvor forsikringsbegivenheden typisk er »ulykken«). Ved at anvende dette begyndelsestidspunkt opnås endvidere, dels at fristen løber fra et entydigt fastlagt tidspunkt, dels at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er det samme for krav mod forsikringsselskabet som for krav mod en eventuel skadevolder.

Bestemmelsen i § 2, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov indebærer, at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, når der er indrømmet løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig. Hvis denne bestemmelse fandt anvendelse på forsikringsaftalelovens § 24, ville det ovenfor omtalte problem med udskydelse af fristens begyndelsestidspunkt fortsat bestå. Derfor foreslås det, at § 2, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov ikke skal finde anvendelse på betalingsfristen efter forsikringsaftalelovens § 24, stk. 1.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1 og 2 (forslag til forsikringsaftalelovens § 24 og § 29, stk. 2) og bemærkningerne hertil.

For så vidt angår spørgsmålet om *afbrydelse af forældelsesfristen*, har FAL-udvalget foreslået, at forældelsesfristen for krav mod et forsikringsselskab skal afbrydes allerede, når kravet gøres gældende over for forsikringsselskabet. Efter udvalgets forslag skal der være tale om et konkretiseret krav, således at det ikke vil være tilstrækkeligt at anmelde forsikringsbegivenheden til selskabet.

Justitsministeriet er enig i, at forsikringsområdet karakter tilsiger en særlig nem adgang til afbrydelse af forældelsen ved krav mod forsikringsselskaber i anledning af skader. Det er således ikke hensigtsmæssigt, at forsikringstager og sikrede skal være op-

mærksomme på, at der kan indtræde forældelse, mens en sag er under behandling ved et forsikringsselskab. Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at det fristafbrydende tidspunkt bør fastlægges til tidspunktet for anmeldelsen af skaden, der ligger til grund for kravet. Dette tidspunkt vil efter Justitsministeriets opfattelse give anledning til færre tvivlsspørgsmål end tidspunktet for fremsættelsen af et konkret krav. Forsikringstageren eller den sikrede vil i mange tilfælde først være i stand til at fremsætte et konkret krav mod forsikringsselskabet, når der er foretaget nærmere undersøgelser, som i praksis ofte gennemføres af forsikringsselskabet.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at der indsættes en bestemmelse i forsikringsaftaleloven, hvorved det fastlægges, at hvis en skade inden forældelsesfristens udløb er anmeldt til selskabet, forældes krav som følge af skaden tidligst et år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvist afviser kravet. Det indebærer, at afbrydelsen ikke medfører, at der løber en helt ny forældelsesfrist, men blot at fordringshaveren sikres en frist på mindst et år til at iværksætte en endelig afbrydelse, hvis forsikringsselskabet ikke imødekommer kravet.

Der kan forekomme situationer, hvor et selskab anerkender, at der foreligger en dækningsberettiget skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse. Hvis ikke forsikringstageren eller den sikrede giver selskabet disse oplysninger, kan den foreslåede regel medføre, at selskabet kan komme i den situation, at det kun kan få forældelsesfristen til at løbe igen ved at afvise et krav, som det egentlig finder er berettiget. På den baggrund foreslås, at kravet i sådanne tilfælde forældes 3 år efter selskabets meddelelse om, at det anerkender, at der foreligger en dækningsberettiget skade.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2 (forslag til forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5) og bemærkningerne hertil.

FAL-udvalget har foreslået, at der indføres lovbestemte frister for forsikringstagerens eller den sikredes foretagelse af retslige skridt mod selskabet og for indbringelse af sager for Ankenævnet for Forsikring.

Ved det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) foreslås en udførlig regulering af adgangen til at afbryde forældelsen ved foretagelse af retslige skridt mv., jf. forslagets kapitel 5 og 6. Der foreslås i den forbindelse bl.a. indført regler om foreløbig afbrydelse af forældelsen, herunder at indbringelsen af en tvist for private ankenævne vil afbryde forældelsen foreløbigt, således at et krav indbragt for et sådant nævn tidligst forældes et år